

Hófehérke és a 7 törpe

Editura KEDVENC Kiadó
Székelyudvarhely, 2016
ISBN 978-606-8638-39-3

Színezhető és bábozható mese

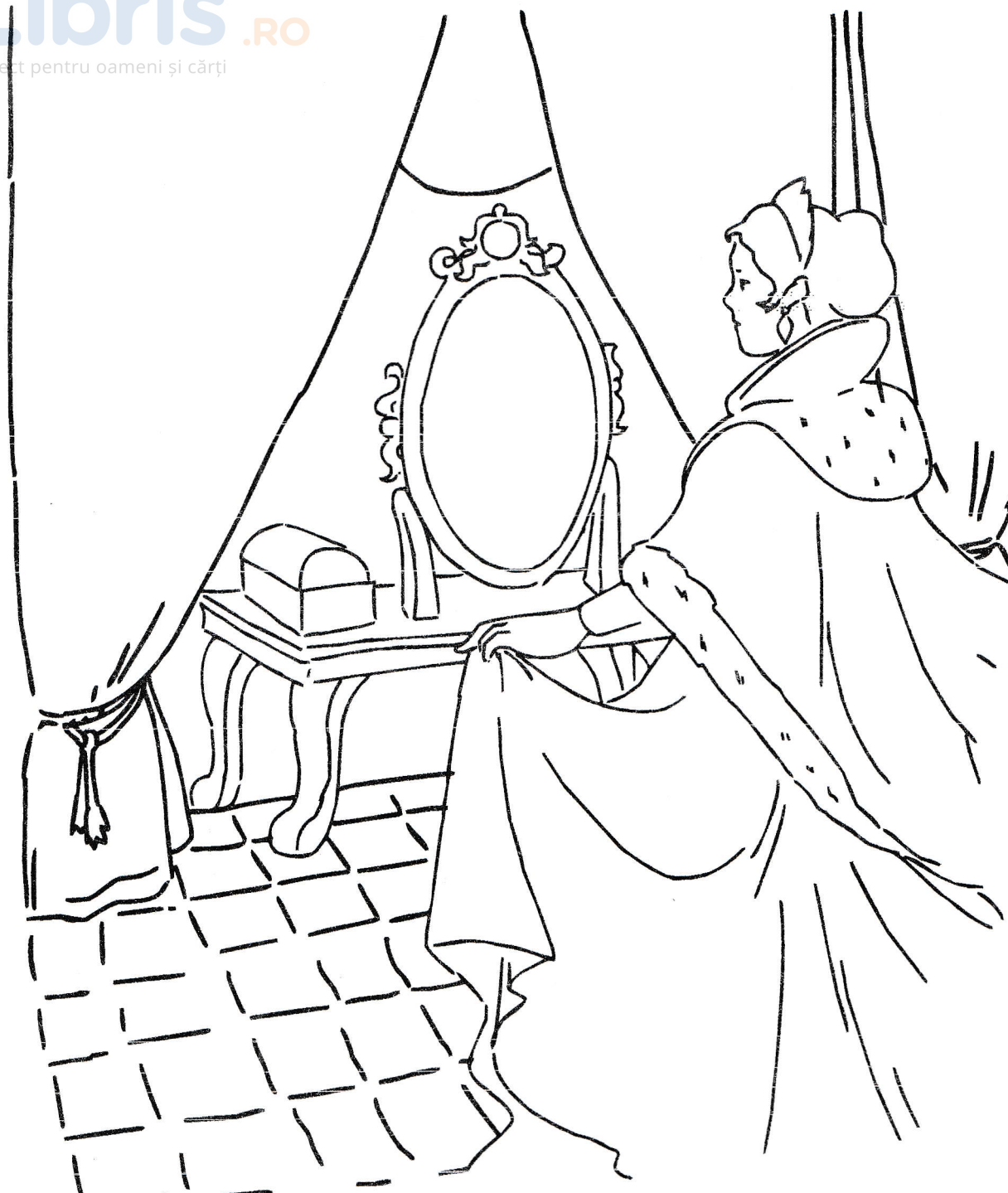
Tél volt, kiszakadt a felhők dunnája, sűrűn hulltak a hópelyhek a világra. Hulltak kunyhókra, hulltak kastélyokra, bevonták szép fehér takaróval a királyi palota tetejét is. A királyné ott ült csillogó ébenfakertes ablakában, s öltögetés közben kikinézett a hóhullásba. Ahogy így elszórakozott, és nem figyelt eléggé a munkájára, egyszer csak megszúrta a tűvel az ujját, úgyhogy nyomban kiserkent belőle három vércsepp.

A királyné nézte a vércseppeket az ujjá hegyén meg kinn a kertben a hó fehér leplét. Aztán az ablak ébenfa keretét s azt gondolta magában: "Bárcsak lenne egy gyermekem akinek fehér a bőre, mint a hó, piros az ajka, mint a vér, fekete a haja, mint az ében."

Nem sokkal ezután lánya született. Fehér volt a bőre, mint a hó, piros az ajka, mint a vér, fekete a haja, mint az ébenfa. El is nevezték Hófehérkének. S ahogy a gyermek megszületett, a királyné meghalt.

Mikor a gyászév letelt, a király új feleséget hozott a házhoz.

Szép asszony volt az igaz, de olyan büszke, olyan kevély, sehogyan sem tűrhette, hogy valaki szebb legyen nála.

Volt egy varázstükre, azt minduntalan vallatóra fogta:

- *Tükröm, tükröm, drágaságom,
Mondd meg nékem,
ki a legszebb a világon?*

Ilyenkor a tükör mindig azt felelte:

- *Szép vagy, szép vagy, szép királynő,
Nálad szebb nincs senki e világon.*

Erre aztán a királyné sem aggodalmaskodott tovább, mert tudta, hogy a tükre nem mond mást, mint színtiszta igazságot.

Telt-múlt az idő, esztendő, esztendőre. Hófehérke nőtt, növekedett, és hétéves korára olyan szép lett, mint maga a ragyogó nap, talán szebb még a szépséges királynénál is.